

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobkyně **V. H.**, zastoupené JUDr. Milanem Janíčkem, advokátem se sídlem v Šumperku, Slovanská 21, proti žalovanému **Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Opavě**, se sídlem v Opavě, Praskova 11, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 25.10.2010 č.j. ZKI-O-89/531/2010/60, ve věci opravy chyby v katastru nemovitostí,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Opavě ze dne 25.10.2010 č.j. ZKI-O-89/531/2010/60 se pro vady řízení **zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 6.800 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku

k rukám JUDr. Milana Janíčka, advokáta se sídlem v Šumperku, Slovanská 21.

- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 25.10.2010 č.j. ZKI-O-89/531/2010/60, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Šumperk ze dne 13.8.2010 č. j. OR -190/2010-809/51, kterým byla provedena oprava v údajích katastru nemovitostí, a to oprava vlastnické hranice mezi pozemky parc. č. 3559 a parc.č. 3558 v k.ú. Zábřeh na Moravě.

Žalobkyně v žalobě uvedla, že na základě kupní smlouvy ze dne 9.4.1933 je vlastnící pozemku nyní evidovaného pod parc.č. 3558 v k.ú. Zábřeh na Moravě. Tento pozemek původně představoval část pozemku parc. č. 250/1 a parc.č. 141/1. Ke vzniku pozemku došlo až k 1.3.1971 na základě nové evidence nemovitostí podle hranic zjištěných při technickohospodářském mapování (dále jen THM), prováděném v letech 1968-1970 v k.ú.Zábřeh, Skalička, Ráječek a Krumpach. Sousední pozemek parc.č. 3559 byl před THM veden jako parc.č. 117. Tento pozemek je v současnosti ve vlastnictví S. S. Hranice mezi uvedenými pozemky byla v mapě dřívější evidence nemovitostí vyznačena podle THM. Dne 4.5.1998 provedl katastrální úřad z úřední povinnosti opravu chybného zápisu a změnil zakreslení hranice mezi pozemky parc.č. 3558 a parc. č. 3559 tak, aby odpovídala geometrickému plánu ze dne 6.11.1947. Dne 26.4.2010 se na katastrální úřad obrátila spoluvlastnice pozemku parc. č. 3559 s návrhem na opravu chyby spočívající v nesprávném zakreslení hranice mezi pozemky. Katastrální úřad jejímu návrhu vyhověl. Žalobkyně však s provedenou opravou nesouhlasila, a proto bylo zahájeno řízení, jehož výsledkem je napadené rozhodnutí. Podle žalobkyně, i kdyby byla chybně provedena oprava v roce 1998, měla vlastnice sousedního pozemku možnost uplatnit svůj nesouhlas ve lhůtě 30-ti dnů na základě ustanovení § 8 odst. 5 zák.č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), v platném znění (dále jen katastrální zákon). Tuto možnost mohla využít i v roce 2007 v souvislosti s obnovou katastrálního operátu podle ust. § 16 odst. 3 katastrálního zákona. Žalobkyně má za to, že pokud byla chyba v katastru nemovitostí překryta právními akty, proti kterým se subjekty dotčené chybou mohly bránit, ale neučinily tak, nelze ji již opravit a dotčené subjekty se musí svého vlastnického práva domáhat u soudu. V této souvislosti poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 5.6.2008 sp. zn. 1As 46/2008.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že ve věci bylo rozhodováno ve smyslu ust. § 8 odst.1 písm. a) katastrálního zákona. V k.ú. Zábřeh na Moravě byla v letech 1969-1971 provedena obnova operátu evidence nemovitostí novým mapováním. Z dokumentovaných výsledků šetření a měření při obnově operátu evidence nemovitostí novým mapováním je zřejmé, že hranice mezi pozemkem parc. č. 117 (po obnově parc. č. 3559) a pozemkem parc. č. 241/1 (po obnově parc. č. 3558),

byla vyšetřena po oplocení pozemku parc. č. st. 117, které bylo v době šetření hranic realizováno v terénu dřevěným plotem. V soupisu nemovitostí v náčrtu místního šetření č. 28 nebyla k vyšetřenému průběhu hranice vyznačena žádná poznámka o tom, že by tehdejší vlastníci sousedních nemovitostí s výsledky šetření vyjádřili nesouhlas. V době konání místního šetření (rok 1969) byla žalobkyně výlučnou vlastníci pozemku parc.č. 241/1 (nyní parc. č. 3558). Hranice, která byla vyšetřena po plotě, byla následně zaměřena, jak je patrné z měřického náčrtu č. 305 a dnem vyhlášení platnosti obnoveného operátu (1.3.1971) se stala platnou hranicí. Proti takto vyšetřené a zaměřené hranici nebyly vzneseny písemné námitky. Dnem vyhlášení platnosti obnoveného operátu bylo zcela nově definováno geometrické určení nemovitostí, které se stalo závazným pro všechny další právní úkony. Dne 4.5.1998 podal u správního orgánu I. stupně T. H. žádost o prošetření parc. č. 3559, jejímž vlastníkem však nebyl. Těmi byli S. S. a M.S., každý k ideální $\frac{1}{2}$. Ačkoliv T. H. nebyl v postavení vlastníka nebo jiného oprávněného a ani nebyl k jednání zmocněn, správní orgán I. stupně vydal dne 8.7.1998 oznámení o opravě chyby v údajích katastru, v němž dospěl k závěru, že nebyly správně vyšetřeny hranice mezi parcelami 3559 a 3558, a to pouze na základě porovnání zobrazení namítané hranice v mapě bývalého pozemkového katastru. Takový závěr byl naprosto chybný a nemající oporu v žádném zákonném ustanovení. Vyhlášením platnosti obnoveného operátu v roce 1971 se platným a závazným geometrickým a polohovým určením parc. č. 3559 a parc. č. 3558 staly výsledky obnovy operátu evidence nemovitostí novým mapováním, takže porovnání zobrazení hranic parcel v mapách dřívějších pozemkových evidencí s katastrální mapou nemůže být důkazem chybného výsledku obnovy. Ze samotné podstaty obnovy novým mapováním vyplývá, že obnova operátu novým mapováním nemůže být věrnou kopií operátu, který má nahradit. S ohledem na ust. § 46 tehdy platné katastrální vyhlášky č. 190/1996 Sb. byl pro úspěšné provedení změn v geometrickém určení hranic pozemku nezbytný protokolární souhlas všech dotčených vlastníků, že s provedenou opravou souhlasí. Takový souhlas správní orgán I. stupně neměl, přesto provedl změny ve zobrazení hranice. V roce 2007 proběhla v k.ú. Zábřeh na Moravě obnova katastrálního operátu přepracováním podle ust. § 13 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona, při kterém byla dosud platná grafická katastrální mapa s číselně zaměřeným obsahem a s vyhovující přesností přepracována do formy grafického počítačového souboru (§ 15 odst. 1 katastrálního zákona). Základním předpokladem úspěšné obnovy přepracováním katastrální mapy do digitálního vyjádření je, že budou využity předchozí původní výsledky zeměměřických činností definované v § 2 odst. 1 písm. i) vyhl. č. 26/2007 Sb., kterou se provádí zák. č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů (katastrální vyhláška), v platném znění (dále jen katastrální vyhláška), takže při obnově přepracováním měly být využity výsledky obnovy novým mapováním z roku 1971 a následně vyhotovené geometrické plány, které byly nedílnou součástí listin zapsaných do evidence a katastru nemovitostí. Katastrální úřad však tyto zásady nerespektoval a pozemky parc.č. 3558 a parc. č. 3559 nezobrazil do digitální katastrální mapy podle jejich platného geometrického určení, t.j.podle výsledků obnovy novým mapováním, ale podle nezákonně provedených změn v roce 1998. Vědom si následně tohoto chybného postupu při vedení katastru, katastrální úřad tento stav svým rozhodnutím ze dne 13.8.2010 č.j. OR-190/2010-809/51 napravil, když předmětnou hranici zobrazil podle výsledku obnovy novým mapováním, přičemž

vycházel z ust. § 52 odst. 3 písm. b) katastrální vyhlášky, podle něhož katastrální úřad opraví chybné geometrické a polohové určení, k čemuž není třeba prohlášení vlastníků, pokud z původního výsledku zeměměřické činnosti je chyba zřejmá. Jelikož původním výsledkem zeměměřické činnosti a platným geometrickým určením ve vztahu k parc. č. 3559, resp. k hranici mezi oběma parcelami, jsou výsledky obnovy operátu evidence nemovitostí novým mapováním, jejichž platnost byla vyhlášena v roce 1971, není to zobrazení v mapě pozemkového katastru nebo geometrický plán z roku 1949. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel krajský soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a v souladu s dispoziční zásadou (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) byl vázán žalobními body obsaženými v žalobě.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že dne 26.4.2010 podala M.S. jako spoluvlastnice pozemku parc. č. 3559 u správního orgánu I. stupně návrh na opravu chyby v katastru nemovitostí, kde vyjádřila nesouhlas s vlastnickou hranicí mezi pozemky parc. č. 3559 a 3558 v k.ú. Zábřeh na Moravě a žádala, aby se stav vlastnické hranice vrátil na stav vyšetřený THM. Dne 18.6.2010 pod sp.zn. OR-190/2010-809/44 oznámil správní orgán I. stupně provedení opravy v údajích katastru, s nímž vyslovila nesouhlas žalobkyně, čímž došlo k zahájení řízení po opravě chyby v katastru nemovitostí. Dle výpisu z katastru nemovitostí ze dne 18.6.2010 byli spoluvlastníky pozemku parc.č. 3559 S. a M. S., každý k ideální ½. Rozhodnutím ze dne 13.8.2010 č.j. OR -190/2010-809/51 správní orgán I. stupně nevyhověl nesouhlasu žalobkyně a setrval na opravě chybného údaje v katastru nemovitostí. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného, v jehož odůvodnění je uvedeno (str. 4 odst. 3 napadeného rozhodnutí), že náhledem do listu vlastnictví č. 1765 žalovaný zjistil, že předmětný pozemek parc.č.3559 je nyní ve vlastnictví S. S. mladšího (nar. X), bytem Z. 56, a to na základě darovací smlouvy ze dne 14.9.2010 s právními účinky vkladu k témuž datu.

Podle ust. § 8 odst. 1 katastrálního zákona, na písemný návrh vlastníka, nebo jiného oprávněného, anebo i bez návrhu, opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly:

- a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru,
- b) nepřesností při podrobném měření, zobrazením předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem.

Podle ust. § 27 odst. 1 písm. a) zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád), účastníky řízení (dále jen účastník) jsou v řízení o žádosti žadatel a další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu.

Citované ust. § 27 odst.1 správního řádu vymezuje okruh tzv. přímých (esenciálních) účastníků správního řízení. Pro určení okruhu tzv. přímých účastníků řízení není relevantní to, zda o jejich právech „má být v řízení jednáno“, ale to, zda

se těmito osobám správním rozhodnutím zakládají, mění, nebo ruší práva anebo povinnosti, nebo se správním rozhodnutím prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá. V řízení o žádosti je přímým účastníkem řízení žadatel a vedle něj také další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem, musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu, tedy jinými slovy osoby, kterým pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí rozhodnutí správního orgánu zakládat, měnit, nebo rušit práva anebo povinnosti. Takovým společenstvím práv nebo povinností může být např. podílové spoluvlastnictví podle zák. č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, v platném znění (srov. Správní řád, komentář JUDr. Josef Vedral, Ph.D., Rn.Dr. Ivana Hexnerová, BOVA POLYGON Praha 2006, strana 216-217). V posuzované věci krajský soud z obsahu správního spisu zjistil, že řízení o opravě chyby v katastru bylo zahájeno na návrh navrhovatelky M. S. ze dne 26.4.2010. Předmětem návrhu byl průběh hranice mezi pozemky parc.č. 3559 ve spoluvlastnictví navrhovatelky M. S. a S. S., každý k ideální $\frac{1}{2}$, zatímco pozemek parc.č. 3558 byl ve vlastnictví žalobkyně. Na základě uvedeného se v souladu s ust. § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu staly účastníky řízení tyto tři osoby. Z obsahu napadeného rozhodnutí žalovaného krajský soud zjistil, že v průběhu odvolacího řízení došlo ke změně vlastníka nemovitosti parc.č. 3559, jímž se stal na základě darovací smlouvy ze dne 14.9.2010 S. S. mladší. Právní účinky vkladu nastaly rovněž dne 14.9.2010. Napadené rozhodnutí žalovaného pak bylo vydáno dne 25.10.2010 a doručeno původním účastníkům řízení, tedy navrhovatelce M. S., S. S. staršímu a žalobkyni. Ke dni vydání napadeného rozhodnutí však manželům S. již nesvědčilo postavení účastníků řízení, neboť již nebyli vlastníky dotčené nemovitosti a naopak osobou, o jejichž právech bylo rozhodováno, byl S. S. mladší, který však nebyl do okruhu účastníků řízení zahrnut a napadené rozhodnutí mu jako vlastníkovu nemovitosti parc. č. 3559 ani nebylo doručeno. Dle ustálené judikatury správních soudů k problematice okruhu účastníků řízení je povinností správních orgánů po celou dobu správního řízení (tzn. i povinností žalovaného v odvolacím řízení) ověřovat okruh účastníků řízení a jednat jako s účastníkem s tím, komu toto postavení svědčí (srov. rozsudek NSS ze dne 17.2.2011 č.j. 5As 24/2010-97). Pokud žalovaný, ač mu byla známa změna ve vlastnických vztazích k jedné z dotčených nemovitostí (ve správním spise se podklad k tomuto tvrzení nenachází, nicméně krajský soud vychází z odůvodnění napadeného rozhodnutí), neposoudil znovu na základě této právní skutečnosti okruh účastníků řízení, porušil předpisy o správním řízení, a to především ust. § 4 odst. 1 věty první a odst. 4 a dále ust. § 8 správního řádu. V dalším řízení proto bude nezbytné, aby správní orgán doplnil správní spis o relevantní důkazy týkající se změny vlastníka pozemku parc. č. 3559 a nově stanovil okruh účastníků řízení. Dále s ohledem na ust. § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona a skutečnost, že navrhovatelkou na základě jejíž žádosti bylo správní řízení zahájeno, je nyní již bývalá spoluvlastnice pozemku parc.č 3559 M. S., bude nezbytné vyzvat současného vlastníka této nemovitosti k relevantnímu vyjádření, zda na tomto návrhu jako nový vlastník nemovitosti trvá. V kladném případě bude nutné poskytnout mu poučení a prostor pro realizaci jeho procesních práv (§ 4 správního řádu).

S ohledem na shora uvedenou právní argumentaci se krajský soud vznesenými žalobními body nezabýval, neboť za daného procesního stavu

to považuje za předčasné, když další rozhodnutí ve věci bude záviset mimo jiné také na projevu vůle nového vlastníka nemovitosti parc.č. 3559.

Na základě shora uvedeného krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil, protože skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění (ust. § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.) a pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.). Současně krajský soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Při novém projednání věci je žalovaný vázán právním názorem soudu (ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyni, která měla ve věci úspěch, vznikly s tímto řízením náklady, a to zaplacením soudního poplatku ve výši 2.000,-Kč a dále v souvislosti s právním zastoupením, a to za dva úkony právní služby po 2.100,-Kč a 2x režijní paušál po 300,-Kč (ust. § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění). Celková částka náhrady nákladů řízení tak činí 6.800,-Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen o.s.ř.), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 168 o.s.ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 64 s.ř.s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobkyni v řízení zastupoval.

Výrok o náhradě nákladů řízení zúčastněných osob je odůvodněn ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem, případně také na její návrh z důvodů hodných zvláštního zřetele. Podle obsahu soudního spisu takové skutečnosti v této věci nenastaly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 24. května 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu